

Αίτηση αναίρεσως που άσκησε στις 18 Αυγούστου 2016 η Rénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-kérviseleti Egyesület (PITEE) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-674/15, Rénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-kérviseleti Egyesület (PITEE) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσα: Rénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-kérviseleti Egyesület (PITEE) (εκπρόσωπος: D. Lazar, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναρρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναίρεσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-674/15·
2. να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 9ης Οκτωβρίου 2015 (Ares(2015)4207700) και της 14ης Αυγούστου 2015 (Ares(2015)3532556) με τις οποίες δεν επιτράπη στην προσφεύγουσα η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα·
3. να διατάξει την Επιτροπή να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα της Ουγγρικής Κυβερνήσεως που αφορούν την πιλοτική διαδικασία EE 6874/14/JUST (CHAP(2015)00353 και CHAP(2015)00555), είτε αυτά έχουν προσκομισθεί ήδη είτε πρόκειται να προσκομισθούν στο μέλλον·
4. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσως κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται, κατ' ουσία, στα εξής:

Από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι διάδικος, κατά την έννοια του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ανεξαρτήτως της ιδιότητάς του, δεν δικαιούται να παρασταθεί ο ίδιος ενώπιον του Δικαστηρίου, αλλά πρέπει να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες τρίτου προσώπου ⁽¹⁾.

Επιπλέον, οι δικηγόροι που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα στα εταιρικά όργανα νομικού προσώπου δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν το πρόσωπο αυτό ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης ⁽²⁾.

Η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου αντιβαίνει στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Από τη νομολογία του Δικαστηρίου δεν καθίσταται πρόδηλος ο θεμιτός σκοπός τον οποίο επιδιώκει το Δικαστήριο με την εν λόγω ερμηνεία του Οργανισμού. Επιπλέον, δεν είναι σαφές βάσει ποιας ερμηνείας το Δικαστήριο συνήγαγε το συμπέρασμα ότι ο δικαστικός πληρεξούσιος πρέπει να είναι ανεξάρτητο τρίτο πρόσωπο. Πάντως, ο Οργανισμός δεν περιέχει τέτοια πρόβλεψη.

Ο Οργανισμός του Δικαστηρίου πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι κάθε διάδικος και κάθε νομικό πρόσωπο μπορεί να επιλέξει ελεύθερα τον δικαστικό του πληρεξούσιο.

⁽¹⁾ Διάταξη της 5.12.96, Lopes κατά Δικαστηρίου, C-174/96 P, EU:C:1996:473, σκέψη 11· διάταξη της 21.11.2007, Correia de Matos κατά Κοινοβουλίου, C-502/06 P, μη δημοσιευθείσα· EU:C:2007:696, σκέψη 11· διάταξη της 29.9.2010, EREF κατά Επιτροπής, C-74/10 P και C-75/10 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2010:557, σκέψη 54.

⁽²⁾ Διάταξη της 8.12.1999, Euro-Lex κατά ΓΕΕΑ [EU-Lex], T-79/99, EU:T:1999:312, σκέψη 29· διάταξη της 13.1.2005, Suivida κατά Επιτροπής, T-184/04, EU:T:2005:7, σκέψη 10· διάταξη της 30.11.2012, Activa Preferentes κατά Συμβουλίου, T-437/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:638, σκέψη 7.